



Τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ Τέμπε.

Ο ΔΙΗΛΟΥΣ ΦΟΝΟΣ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

ΚΕΦ. Α΄.

Εἰς Σωφωναίην Chaudfontaine, τὸν πολλὰ δικαίως ἐνεκα τῶν γραφικωτάτων θέσων τοῦ θαυμαζόμενον καὶ μὲ φυσικὰ δῶρα ἐστολισμένον τοῦτον τόπον, ἐφαίνεται ὅτι ἦτο μίαν φορὰν γενικὴ πανήγυρις, διότι ἐτελέσθη γάμος, συνοδευθεὶς ἀπὸ ἀσυνήθη περιστατικά.

Ὁ Ἐδουάρδης Δουμᾶς, νέος ἀξιωματικὸς τοῦ γαλλικοῦ τάγματος τῶν λοχιστῶν, εἶχε πρὸ ὀλίγου φθάσει ἐκεῖ διὰ τὴν ἀναλαβὴν ἀπὸ τὰς πληγὰς του, καὶ εἶχε τελευταῖον ἀποφασίσει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σύνταγμα του, ὅτε ἐγνώρισε τὴν δεσποινίδα Σαμβερῆ, γεννηθεῖσαν ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ κατοικοῦσαν εἰς Σωφωναίην διὰ τὴν ἀπολαύσιν τὰς διασκεδάσεως ὅσας ἡ ἐκεῖ συρροή τῶν ἀνθρώπων παρεῖχε, καὶ διὰ τὴν ὠρεληθῆν ἀπὸ τὰ ὀνομαστὰ ταῦτα λουτρά.

Πατὴν γνωστὸς εἶναι ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν σχετίζεται τις εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους ὅπου συνέρχονται οἱ ἄνθρωποι χάριν τῶν λουτρῶν, καὶ ἡ εὐκαιρία τὴν ὁποίαν ἀπαντᾷ εἰς τὸ νὰ συνάψῃ εἰς ὀλίγον καιρὸν οἰκειότητα μὲ πρόσωπα τὰ ὁποῖα συνήθως ποτὲ πρότερον δὲν ἐγνώριζεν.

Ἀφοῦ κατὰ πρότερον ἀλλάξωσι φιλορρονητικούς τι-

μνημοσύνης, πολλὸν καιρὸν πρὶν τῆς ἐνθρονήσεως τοῦ αὐτοῦ ἐπισκόπου Ἀχιλλεῖου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πατριάρχης Κωνσταντινῶν ἐπιτετεύθη τὴν φροντίδα τῆς αἰτίας του (2). κατὰ τὸν πέμπτον δὲ αἰῶνα ἐγένετο πόλις· καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπός της, ὅστις ἐπρόσθεσε τὸν νέον τοῦτον τίτλον καὶ τὸν τοῦ ἐξάρχου, ὡς ψηρηφόρους δεκατέσσαρας ἀρχιεπισκόπους, μητροπολίτας, ἢ ἐπισκόπους, οἵτινες μέχρι σήμερον ἔχουν.

Ἐναντίον τῶν μεγάλων τοῦ προνομίων, ὁ ἀρχηγὸς ἐκκλησίας τῶν χριστιανῶν Θεσσαλῶν ἠναγκάσθη, πρὸ τοῦ ἐτος 1770, νὰ μετακομίσῃ τὴν ἔδραν του εἰς τὴν Τούρναβον. Οἱ χριστιανοὶ οἱ ἴδιοι ἦσαν ὀλίγιστοι ἐν τῇ Λάρισσαν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς τὸ λαὸν αὐτὸν τῆς αἰτίας Αἰκατερίνης II ἐφάνη κατὰ πρότερον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Αἰγαίου. Οἱ Τούρκοι, τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἑσθίων ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἡ ἤττα ἡ περὶ τὴν αἰτίαν, ἡ καταδρομὴν περὶ τὰς ὄχθας τοῦ Δανουβίου, ἡ ἀποδιώξις τῶν ἐκ τῆς Ταυρικῆς χειρσνήτου, διὰ τὴν ἐδίκησεν τὰς ἡττας τῶν, ἔστρεψαν τὸ μένος ἐπὶ τοὺς ἀόπλους χριστιανούς, σφάζοντες τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀνατρέποντες τὴν μητρόπολιν τὴν ἐκτεταμένην εἰς τὸν ἅγιον Ἀχιλλεῖον, οἵτινες τὸ ὄνομα τῶν ἁγίων τοῦ υἱοῦ τῆς Θεοῦ, ἦτο τὸ παλλάδιον τῶν καταδυναστευομένων. Ὁ ἐξάρχος ἀπεμακρύνθη ἐκ τῆς μητροπόλεως του, εἰς τὴν ἄλιν ἐπέστρεψεν, ὁ Βελή πασᾶς, ὁ υἱὸς τοῦ Τεβελεινίου Ἀλή, συνέτριψε τὴν ὑπερηφάνον τῶν γεμιστοσάρων κρατῶν.

Θθ. Α.

(2) Οἱ προεστῶτες οὗτοι παρίστανται, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἀχιλλεῖου τοῦ παρενθεμένου εἰς τὴν Νικαίαν σύνοδον, ἀλλήλοδιαδόχον κληρονομία τριάκοντα καὶ ἑννέα ἐπισκόπων καὶ ἀρχιεπισκόπων.

LEGUIEN, Oriens Christianus.